

Որ կամիցի անդատապարտ մնալ ի դատաստանին,
Աստ մի դատապարտեսցէ զեղբայր իւր:

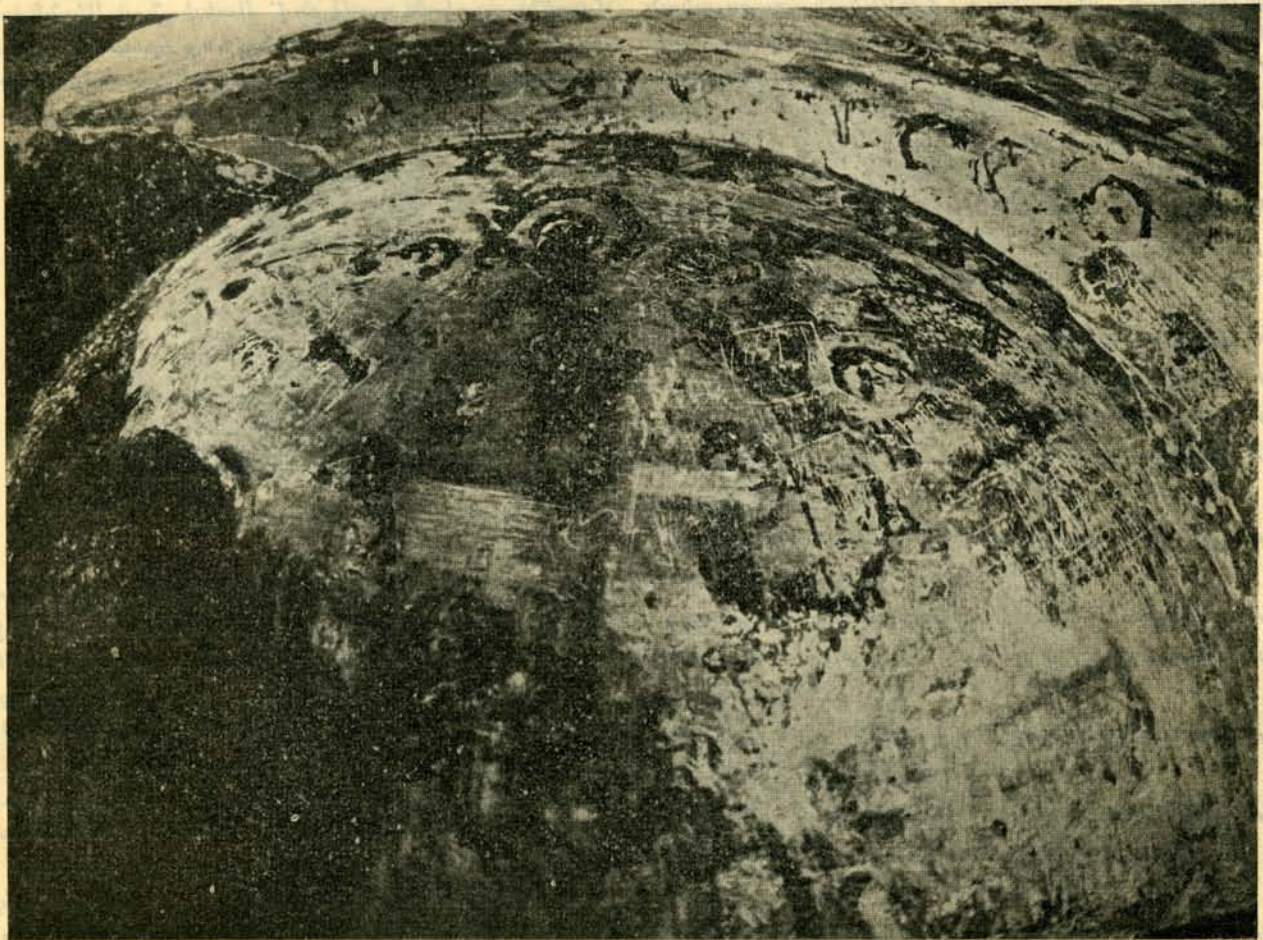
Որ կամիցի զերծանել ի բոցածաւալ ծովէն,
Աստ ծովացուսցէ զաչս իւր արտասուաւք:

Որ ցանկա մտանել յանվրէպ վայելչութիւն.,
Աստ մի հեղգասցի երթալ ի տեսութի. հիւանդաց:

Որ աստ մախա ընդ այլոց բարէկեցութի.,
ԱնՏ չառնու զվարձս վաստակոց իւրոց:

Որ աստ հարկանէ անողորմ զմարդ կամ զանասուն,
ԱնՏ հարկանի հրեղէն գաւազանաւ:

Որ աստ փակէ զգութ իւր ի տնանկաց,
ԱնՏ նմա փակի դուռն առագաստի:

Պատկեր 159.

Որ կամիցի ըմբել յաղբերէն կենաց,
Աստ կարաւտ կացցէ ապակւոյ միոյ զինւոյ:

Որ կամիցի քաղցր և անուշ լսել զբարբառ փողոյն,
Աստ մի անտես արասցէ զձայն կարաւտելոց:

Ապա ընթերցողի ուշագրութիւնը հրաւիրելով
թափանցելու իւր ասածների եւ ասելիքների իմաստի
մէջ, փոխում է խրատականի ձեւը, կարծես, միա-
կերպութիւնից խուսափելու համար.

Որ աստ զինւով զմայլի,
Անդ կարաւտանա կաթիլ մի ջրոյ:

Երրորդ հատուածի մէջ սիրոյ պատուէրն է յանձ-
նարարում. բայց ամենից բարձր առաքինութիւնը խո-
նարհութիւնն է. «Թէ զամ. աւրէնս կատարես եւ
խոնարհութի. չունիս, ի գուր եւ ընդ վայր աշխա-
տիս, եւ ոչինչ աւգտիս յամ. բարեգործութիւն. քո,
որպէս այն, որ ի յաւդ փչէ եւ կամ ի ծակ կարաս
ջուր արկանէ»:

Որատական թղթերից մէկն էլ ուղղուած է «սրբ-
տակից սեռն եւ սերտ սիրելի ի տր. Սարգիս քահա-
նայ», որ հարցրել էր նորան, «եթէ զի՞նչ օրինակաւ
պարտ է կեալ ըստ կամացն այ.: եւ կամ թէ ո՞րպէս
պիտոյ է քաղաքավարիլ եւ զերծանիլ ի վշտագին եւ